

4 ఎస్.సి.ఆర్కుప్రీంకోర్టునివేదికలు 589

1963

యూనివర్సిటీఆఫ్ సూర్

మరియుఎ.ఎన్.ఆర్.

సి.డి.గోవిందరావుమరియుఎ.ఎన్.ఆర్.

గౌరవగృహం.

దీనినిరాష్ట్రంలోగెజిటెడ్ఉద్యోగులకోసంసాధారణరిజిస్ట్రాక్షన్చేయవలెనని
అందువల్ల,
పిటిషనర్లెం.1పైహైకోర్టుచేసినతీవ్రవిమర్శలుపూర్తిగాసమర్థనీయంకాదన్నమేధావిఅటార్నీజనరల్వ
దనలోకొంతవాస్తవంఉందనిమేముభావిస్తున్నాము.

ఫలితంగాఅప్పీళ్లనుఅనుమతించడం, హైకోర్టుఇచ్చినఉత్తర్వులనుకొట్టివేయడం,
ప్రతివాదిదాఖలుచేసినరిట్పిటిషన్నుమొత్తంఖర్చులతోకొట్టివేయడం,
తద్వారాఇద్దరుపిటిషనర్లుదాఖలుచేసినరెండుఅప్పీళ్లలోనూఒకేరకమైనవిచారణనుముగ్గుతుంది.

అప్పీళ్లకుఅనుమతి.

1963

ఆగస్టు 27

శ్రీనాథమూర్తిపూర్వ

వర్సెస్

మహారాష్ట్రరాష్ట్రం

(మరియు అనుసంధానించబడిన అప్పీళ్లు)

(ఎస్.కె.డాస్, యాక్టింగ్.జె., ఎం.హిదయతుల్లా మరియు కె.సి.దాస్లు వ్రాసారు, జె.జె.)

క్రిమినల్ ట్రిబ్యునల్-నేరం చేయడానికి ముందు సాక్షుల సాక్ష్యం-సెషన్స్ ట్రిబ్యునల్ పునఃపరిశీలన-
ధృవీకరణ అవసరమా-కోడ్ ఆఫ్ ప్రొసీజర్, 1898 (యాక్ట్ 5 ఆఫ్ 1898), పుట. 288.

మూడు హత్యలకు పాల్పడిన నిందితులను హైకోర్టు దోషులుగా తేల్చింది. ఈ కేసులో ఆమె కోర్టులో ఇచ్చిన
'పాఠ్య' ధృవీకరణ పత్రాన్ని హైకోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకుంది.
కోర్టులో ఆమె ఇచ్చిన వాంగ్మూలం ప్రకారం ఆమె ఈ ఘటనకు ప్రత్యక్ష సాక్షిగా ఉన్నారు.

సెషన్స్ ట్రిబ్యునల్ ఆమె మేజిస్ట్రేట్ ముందు తన మునుపటి స్థితిని పునఃపరిశీలించి,
ఈ సంఘటనను తాను చూడలేదని ఖచ్చితమైన స్టేట్మెంట్ ఇచ్చింది. సెషన్స్ ట్రిబ్యునల్ సెక్షన్ 288
క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ కింద ఆమె సాక్ష్యాన్ని సాక్ష్యంగా సమర్పించారు.
ఈ ఘటనలో నలుగురు పిటిషనర్లు పాల్గొన్నట్లు కోర్టు ముందు ఆమె ఇచ్చిన సాక్ష్యాన్ని ధృవీకరించలేదు.
మేజిస్ట్రేట్ ముందు పాఠ్య ఇచ్చిన వాంగ్మూలం ఆధారంగా హైకోర్టు పిటిషనర్లను దోషులుగా నిర్ధారించింది,
ఇది ఎటువంటి ధృవీకరణ అవసరం లేని బలమైన సాక్ష్యం.

సెషన్స్ ట్రిబ్యునల్ ముందు క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ ని సెక్షన్ 288
ప్రకారం సమర్పించిన సాక్షి సాక్ష్యాలు నిరాధారమైనవని పేర్కొంది.
చట్ట ప్రకారం అలాంటి సాక్ష్యాధారాలను పరిశీలించాల్సిన అవసరం లేదు.

590 సుప్రీంకోర్టు నివేదికలు [1964]

1963

—

శ్రావణం

ముత్యపూజా

వర్సెస్

మహారాష్ట్రరాష్ట్రం

—

కానీ ఒక వ్యక్తి ప్రమాణం పై రెండు పరస్పర విరుద్ధమైన ప్రకటనలు చేసినప్పుడు,
ఆమె సాక్ష్యాలపై ఆధారపడటం సాధారణంగా సురక్షితం కాదు మరియు న్యాయమూర్తి,
ఏదో ఒక వాదనను నిజమని అంగీకరించే ముందు, ఇది నిజమేనని సంతుష్టి చెందాలి.
అటువంటి సంతుష్టికి సాక్ష్యాధారాలు సాధారణంగా జరిగిన సంఘటనకు సంబంధించి మాత్రమే కాకుండా,
ముఖ్యంగా నిందితుల భాగస్వామ్యం గురించి కూడా బాహ్య సాక్ష్యాలతో మద్దతు ఇవ్వడం అవసరం.
కానీ ఎలాంటి బాహ్య సాక్ష్యాధారాలు లేకపోయినా ఒక ప్రకటనలో నిజానిజాలపై న్యాయమూర్తులు సంతుష్టి
చెందితే, అటువంటి సాక్ష్యాలపై ఆధారపడి తదనుగుణంగా వ్యవహరించడం అతనికర్తవ్యం.

రుబోని సాహువి. రాజు, A.L.R. 1949 పి.సి.257, ఈ కేసు వాస్తవాల ఆధారంగా,
బాహ్య సాక్ష్యాలే కుండా,
కోర్టు ఇచ్చిన ఏకైక ప్రత్యక్ష సాక్షి పాఠ్య సాక్ష్యాలపై హైకోర్టు చర్యలు తీసుకోవడం సమంజసం కాదని అభిప్రాయపడింది.

క్రిమినల్ అప్పీలేట్ రివిజన్: క్రిమినల్ అప్పీళ్ల సంఖ్య. 1963లో 75, 100, 101.

క్రిమినల్ అప్పీల్స్ లో బాంబే హైకోర్టు 1963 ఫిబ్రవరి 27, 28 తేదీల్లో ఇచ్చిన తీర్పు,
ఉత్తరువులనుంచి అప్పీళ్లు. 1077 ఆఫ్ 1962.

ఎస్.జి.పట్వర్ధన్, ఎ.జి.రత్నపర్ణి, అప్పీలుదారు (1963 సి.ఆర్.ఎ. నెం. 75 లో).

పిటిషనర్ల తరపున బి.బి.తవాళ్లే, హార్బన్సింగ్, ఎ.జి.రత్నపార్థి (1963 సి.ఆర్.ఎ. సంఖ్యలు 100, 101లో).

డి.ఆర్.ప్రేమ్, కె.ఎల్.హాథీ, బి.ఆర్.జి.కె.ఆచార్, ఎఫ్.ఆర్. హెచ్.ధేబర్, ప్రతివాదులకోసం.

డాస్ గుప్తాజె.

ఆగస్టు 27, 1963. కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులో..

డాస్ గుప్తాజె.-1961 జున్ 11 సాయంత్రం 5

గంటలకు పోలీసులూ పూర్వాలూ కాచించుకొన్నామంటే నిశ్చయమే అయింది. రేవణ్ణప్ప, అతని ఇద్దరు మేనమామలు ఎల్లప్ప, మారుతిలను అత్యంత కఠినంగా హత్య చేశారు. రేవణ్ణప్ప మెడను శరీరం నుంచి విడదీసి, ఒక చర్మం ముక్కను మినహాయించి, ఒక కాలును నరికేశారు. యెల్లప్ప వెన్నెముక, వెన్నుపూస తెగిపోయాయి. మన్ని మెడలో నిదవడ, వెన్నుపూస, నాలుక, మజ్జిగభాగాలు తెగిపోయాయి.

ఈ దుర్ఘటన గురించి పోలీస్ స్టేషన్ కు చేరిన మొదటి సమాచారం అదేరోజు గ్రామ పోలీసు పట్టణం ద్వారా పోలీస్ స్టేషన్ కు తెలియజేయబడింది. సాయంత్రం 5 గంటల సమయంలో అల్లర్లు, మరాఠీలో మూడు హత్యలు జరిగాయని,

హత్యకు గురైన వారి పేర్లను మాత్రమే అందులో పేర్కొన్నారు. ఈ లేఖ తెల్లవారుజామున 2.30

గంటలకు పోలీస్ స్టేషన్ కు చేరుకోగా, పోలీస్ స్టేషన్ ఇన్ ఛార్జ్ హెడ్ క్వార్టర్స్ నిస్టేబుల్ కు స్టేషన్ లోనే భండార వాతావరణంలో మకాం వేసిన పోలీస్ ఎస్ ఐ కి నివేదిక పంపి సంఘటనా స్థలానికి బయలుదేరారు. 12వ తేదీ ఉదయం 11

గంటలకు ఎస్ ఐ చించుకొన్నారు. అప్పటికే

4 ఎస్.సి.ఆర్.ప్రీంకోర్టు నివేదికలు 591

1963

—
శ్రానప్ప

ముత్యప్పహల్కే

వర్సెస్

మహారాష్ట్రరాష్ట్రం

—

డాస్ గుప్తాజె.

కొందరుగ్రామస్థులుగ్రామానికిచేరుకున్నారు.

చించూర్గ్రామానికిపశ్చిమానఉన్న భీమారివేర్చెవంతెనపైవిదులునిర్వహిస్తున్న మండ్రాష్ట్రాడ్కానిస్ట్రీ
బుల్డింగ్స్ నాథ్, మరో ఇద్దరుకానిస్ట్రీబుల్డింగ్స్ తో కలిసి హత్యలు జరిగిన రోజు రాత్రి 7

గంటలకు ఈ దారుణ హత్యల గురించి తెలుసుకుని రాత్రి 9.30 గంటలకు గ్రామానికి చేరుకున్నారు.
అక్కడ మూడు మృతదేహాలు పడి ఉండటాన్ని గమనించిన పోలీసులు పట్టణం పాటు మరి కొంత మంది అ
క్కడే ఉన్నారు. 12వ తేదీ ఉదయం 6.30

గంటలకు హెడ్ క్వార్టర్స్ నిస్ట్రీబుల్డింగ్ లా ముంద్రబన్సీ డే అక్కడికి చేరుకుని విచారించి ముగ్గురు వ్యక్తులను గురుపడ
ప్ప, పరశప్ప, దౌలప్ప అక్కడికి తీసుకొచ్చారు. ఎస్సై రాగానే వారిని అరెస్టు చేశారు.
ఆరోజున ఎస్సై పరిశీలించగలిగిన వకైక సాక్షి మృతుడు రేవణ్ణి దప్ప సవతి తల్లి పార్వతి.

పురుషులందరూ ఊరు విడిచి వెళ్లిపోయా రని, మహిళలు మాత్రమే ఉన్నారని తెలుసుకున్నాడు.
దర్యాప్తు పూర్తి చేసిన ఎస్సై 13 మంది పైచార్జీ షీట్ లు ఖలు చేశారు.

మొత్తం పద మూడు మందిని భారత శిక్షాస్ఫూర్తి సెక్షన్ 148 కింద, భారత శిక్షాస్ఫూర్తి సెక్షన్ 302/34
కింద మూడు అభియోగాలు, భారతీయ శిక్షాస్ఫూర్తి సెక్షన్ 302/149

కింద మూడు ప్రత్యామ్నాయ అభియోగాలు, భారతీయ శిక్షాస్ఫూర్తి లోని సెక్షన్ 342
కింద మరో అభియోగం పై సెషన్స్ జడ్జి విచారించారు. 13 మందిలో ముగ్గురు.. గురుపాదప్ప, పరాశప్ప,

అన్నారశివబాలలనుభారతశిక్షాస్ఫూటిసెక్షన్

302/34

కిందసెషన్స్ దోషులుగానిర్ధారించిజీవితఖైదువిధించారు.

ఐపీసీసెక్షన్

342

కిందముగ్గురినిదోషులుగానిర్ధారించిఆరునెలలకఠినకారాగారశిక్షవిధించారు.

గురుపాదప్ప,

అన్నారాయలకుఐపీసీసెక్షన్ 147 కిందరెండేళ్లకఠినకారాగారశిక్షవిధించింది. భారతశిక్షాస్ఫూటిసెక్షన్

148

ప్రకారంపరశప్పకుమూడేళ్లకఠినకారాగారశిక్షవిధించారు.

శిక్షలనుఏకకాలంలోఅమలుచేయాలనిఆదేశించారు.

మిగతా

10

మందినిందితులనున్యాయమూర్తినిర్దోషులుగాప్రకటించారు.

గురుపాదప్ప,

పరశప్ప,

అన్నారాయశివబాలతమకువిధించినశిక్షనుసవాల్చేస్తూబొంబాయిహైకోర్టునుఆశ్రయించారు.

వారిఅప్పీలునుకోట్టివేసి,

గురుపాదప్ప,

అన్నారాయలకుశిక్షనుఖరారుచేశారు.

పరశప్పకుశిక్షనుకూడాధ్యవేకరించారు, కానీశిక్షలనుఎందుకుపెంచకూడదోగమనించినతరువాత,

జీవితఖైదుశిక్షనుమరణశిక్షకుపెంచారు.

సంగప్పమినహామిగతానిందితులందరినీనిర్దోషులుగావిడుదలచేస్తూఇచ్చినతీర్పుపైతెలంగాణప్రభు

త్వంఅప్పీల్చేసింది.

వీరిలోశ్రావణప్ప,

గణపతి,

తిప్పన్నఅనేముగ్గురిపైరాష్ట్రప్రభుత్వఅప్పీలునుహైకోర్టుఅనుమతించి,

వారిపైఅభియోగాలుమోపిననేరాన్నిదోషులుగాతేల్చింది.

శ్రావణప్పకుమరణశిక్ష,

గణపతి,

తిప్పన్నలకుయావజ్జీవకారాగారశిక్షవిధిస్తూహైకోర్టుతీర్పువెలువరించింది.

మిగిలినఆరురాష్ట్రాలకుసంబంధించిరాష్ట్రప్రభుత్వంచేసినఅప్పీలునుతోసిపుచ్చారు.

రాజ్యాంగంలోనిఆర్టికల్ 134(1)(ఎ) కిందశ్రావణప్పకుపిటిషన్లుఖలుచేశారు. గురుపాదప్ప, పరశప్ప,

అన్నారాయ,

గణపతి,

తిప్పన్నఅనేఐదుగురికిఅప్పీలుచేసుకునేందుకుప్రత్యేకసెలవుమంజూరుచేసి,

దానిఆధారంగాతమకువిధించినశిక్ష, శిక్షాఉత్తర్వులకువ్యతిరేకంగాపిటిషన్లుదాఖలుచేశారు.

592 సుప్రీంకోర్టునివేదికలు[1964]

1963

—

శ్రావణం

ముత్యప్పహల్కే

వరెన్

మహారాష్ట్రరాష్ట్రం

—

డాన్ గుప్తాజె.

చించూర్లోప్లాట్టబ్జాకుసంబంధించిగురుపాదప్పకు,

అతనిసోదరుడుధన్నప్పకు,

మరోవైపుపార్వతికి,

మృతుడురేవణ్యప్పకుమధ్యకొంతకాలంగాగోడవలుజరుగుతున్నాయనిప్రాసిక్యూషన్యేసు. పార్వతి,

రేవణ్యప్పలకథనంప్రకారంఈభూమినిరేవణ్యప్పతండ్రిగుర్పాడప్పకుతాకట్టుపెట్టారని,

ఆరుణంతీర్చుకున్నారని,

తిరిగిస్వాధీనాన్నిపొందడానికితాముఅర్హులమనిచెప్పారు.

దీనికిగురుపాదప్పఅంగీకరించలేదు.

అయితేఈవివాదాన్నిపంచాయితీద్వారాపరిష్కరించుకోవచ్చన్నపార్వతిఅభ్యర్థనకుఆయనఅంగీకరిం

చారు.

కానీపంచాయతీకిపిలవకుండాజూన్

10నగండ్రప్ప,

అతనిసోదరుడుపొలంసాగుచేయడంప్రారంభించారు.

అదిచూసినపార్వతినిరసనవ్యక్తంచేసింది.

కానీప్రయోజనంలేకపోయింది. పంచాయతీఉండదనిఅన్నదమ్ములిద్దరూచెప్పారు.

మరుసటిరోజుఅంటేజూన్

11నపక్కగ్రామమైనచనేగాల్లోమేనమామలతోకలిసిఉంటున్నరేవణ్యప్పతనఇద్దరుమేనమామలుమా

రుతి, ఎల్లప్పుతోకలిసిచించూర్లోనిపార్వతిఇంటికివచ్చాడు.

కొద్దిసేపటికేపదమూడుమందినిందితులుఇంటిముందుకొచ్చి రేవణ్ణప్ప, ఎల్లప్ప,

మారుతినిఇంటినుంచిబయటకురావాలనిడిమాండ్యేశారు.

వారుకాకపోవడంతోకొందరునిందితులుఇంటిపైకప్పుపైకివెళ్లితూటాలద్వారాతోలగించడంప్రారంభించారు.

వాస్తవానికికొన్నిపీట్లనుతోలగించారు. చివరకుఇరుగుపొరుగునఉన్నగౌరవ,

పంచప్పలసమక్షంలోముగ్గురుదురదృష్టవంతులైనయువకులుఇంటినుంచిబయటకువచ్చారు.

పార్వతిఇంటికికాస్తదూరంలోఉన్నపాఠశాలకుతీసుకెళ్లారు. అక్కడినుంచిఒక్కొక్కరుగావీ,

గ్రామగోడవెలుపలమారుతిటెర్పైదగ్గరకుతీసుకెళ్లిచంపేశారు. ఎల్లప్పనుపరసప్ప,

శ్రానప్పగొడ్డలితోకొట్టగా, మిగతానిందితులుకర్రలతోకొట్టారనిచెబుతున్నారు.

ఆయనవెంటనేచనిపోయారు. ఆతర్వాతరేవణ్ణప్పవంతువచ్చింది. శ్రానప్ప,

పరశప్పతదితరులనుగొడ్డలితోనరికిచంపారు. వెంటనేరేవణ్ణప్పమృతిచెందాడు.

మారుతిచివరగాఅక్కడికితీసుకొచ్చారు. పరశప్ప, సంగప్పగొడ్డళ్లతో,

మిగతానిందితులపైకత్తులతోదాడిచేశారు. దీంతోఅతడుఅక్కడికక్కడేమృతిచెందాడు.

దీంతోనిందితులంతాఅక్కడినుంచివెళ్లిపోయారు.

ఆమరుసటిరోజేగుర్పాదప్ప, పరశప్ప, దౌలప్పఅనేముగ్గురినిఅదుపులోకితీసుకున్నారు. జూన్

13నఅన్నారయశివబాలను, మరుసటిరోజుశ్రానప్ప, గణపతిశ్యాంరాయలనుఅరెస్టుచేశారు.

మరోముగ్గురునిందితులుధనప్ప, జక్కన్న, గణపతిగుర్లింగ్లనుమూడురోజులతర్వాతఅరెస్టుచేశారు.

1961 ఆగస్టు 6నతిప్పన్న, ధోండప్పలనుఅరెస్టుచేశారు. మిగిలిననిందితుడుసంగప్ప 1961

అక్టోబర్ 16నకోర్టులోలోంగిపోయాడు.

నిందితులంతానేరాన్నిఅంగీకరించారు. రేవణ్ణప్ప,

అతనితల్లిపార్వతిలుతాముకొనుగోలుచేసినభూమినికట్టాచేశారని, భూవివాదంలోగుర్పాదప్ప,

అతనిసోదరుడికిమద్దతిచ్చారనిఆరోపిస్తూతమనుతప్పుడుకేసులోఇరికించారని,

మరొకరుఅనుమానంతోనే, గురుపడప్పకు, అతనిసోదరుడికిమద్దతిచ్చారోవారికేసు.

4 ఎస్.సి.ఆర్కుప్రీంకోర్టునివేదికలు593

1963

—

శ్రానప్ప

ముత్యప్పహల్కే

వరెస్

మహారాష్ట్రరాష్ట్రం

—

డాస్ గుప్తాజె.

రాజ్యాంగంలోనిఆర్టికల్

134(1)(ఎ)

ప్రకారంశ్రావ్యఅప్పీలుహక్కులో ఒకటి.

అతనిఅప్పీలునునిర్ణయించడానికి,

ఈకేసులో సమర్పించినసాక్ష్యాలనుమనమేపరిశీలించడంమరియుహైకోర్టుఅతన్నిదోషిగానిర్ధారించిన
సాక్ష్యాలనువిశ్లేషించడంసరైనదామరియుసమంజసమైనదాఅనిచూడటంఅవసరం.

ఆసాక్ష్యంఈకేసులోసింగిల్వ్యాక్సిపార్వతిఇచ్చినవాంగూలం,

మేజిస్ట్రేట్కోర్టులోఆమెఇచ్చినసాక్ష్యంఉంది.

ఇదినిస్పందేహంగాప్రామాణికసాక్ష్యం,

ఇదిదోషిగానిర్ధారించేకమానికీమద్దతుఇవ్వడానికిచట్టంలోసరిపోతుంది. క్రిమినల్ప్రొసీజర్కోడ్లోనిసెక్షన్

288లోనినిబంధనలప్రకారంసెక్షన్కోర్టురికార్డుల్లోకితెచ్చారు.

సెక్షన్కోర్టులోపార్వతిమేజిస్ట్రేటుందుతనమునుపటివాంగూలాన్నిపునఃసమీక్షించి,

ఆసంఘటననుతానుచూడలేదనిఖచ్చితమైనప్రకటనచేసినప్పుడు,

పార్వతియొక్క ఈసాక్ష్యంవిచారణలో ప్రామాణికసాక్ష్యమాఅనేప్రశ్న సహజంగాతలెత్తింది.

క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్లోని సెక్షన్

288లోని నిబంధనలపై కోర్టుచర్యలు తీసుకోవడానికి ముందు ధృవీకరించాల్సిన అవసరం ఉంది.

క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్లోని సెక్షన్

288

ప్రకారం విచారణలో సాక్ష్యంగా తీసుకువచ్చిన సాక్షులు ఇచ్చిన సాక్ష్యాధారాలు ఎంతవరకు సమర్థనీయం

కావాలా వద్దా అనే ప్రశ్న భారతదేశంలోని చాలా హైకోర్టుల దృష్టిని అనేక కేసుల్లో నిమగ్నం చేసింది.

ఇటువంటి అనేక తీర్పులను మనముందు ఉదహరించారు మరియు వాటిలో కొన్నింటి నుండి విస్తృతమై

నభాగాలను చదివి వినిపించారు.

వివాదాల ధూళి కొన్ని సార్లు వాస్తవస్థితియొక్క సున్నితత్వాన్ని మరుగునపడేసినప్పటికీ,

చాలా మంది విద్యావంతులైన న్యాయమూర్తులు,

మనం అలా చెప్పగలిగితే,

పరిస్థితిని సరిగ్గా అర్థం చేసుకున్నారు.

అదేమిటంటే.

ఒకవైపు,

అటువంటి సాక్ష్యాలను ధృవీకరించడం చట్టంలో అవసరం లేదు;

అయితే ఈ రెండు వెర్షన్లలో ఏది ప్రామాణికమైన సాక్ష్యాధారాలు,

ఒకటి సెషన్స్ కోర్టులో ఇవ్వబడిందో నిర్ణయించడానికి,

వాస్తవాల న్యాయమూర్తి తన వాదనకు సహాయపడటానికి ఈ సాక్ష్యానికి మించి మరేదైనా వెతకడానికి ఎల్ల

ప్పుడూ మొగ్గుచూపుతారు.

భుటో నీ సాహు వర్సెస్ స్టికింగ్

(1)లోని ప్రీవీకొన్సిల్ అధిపతులు ఈ ప్రశ్నపై చేసిన పరిశీలనలను ఉటంకించడం కంటే ఈ విషయంలో మ

నం ఇంతకంటే గొప్పగా ఏమీ చేయలేము.

ఆకేసులో క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్లోని సెక్షన్

288

ప్రకారం అపూర్వ సాక్ష్యాలను కోర్టుకు తీసుకొచ్చారు.

అటువంటి సాక్ష్యాలకు జతచేయగల విలువ గురించి వారి ప్రభువులు ఈ విధంగా గమనించారు:-

"సహచరుడి సాక్ష్యానికి ఎల్లప్పుడూ జతచేయబడే అనుమానంతో పాటు,

హైకోర్టు న్యాయమూర్తులు గుర్తించినట్లుగా,

రెండు వేర్వేరు కథలకు ప్రమాణం చేసిన వ్యక్తియొక్క సాక్ష్యాలపై పరోక్షంగా ఆధారపడటం చాలా సురక్షితం.

"

మనంగౌరవంగా అలా చెప్పగలిగితే,

ఈ ప్రశ్న యొక్క సారాంశం.

ఒక వ్యక్తి ప్రమాణం పై రెండు విరుద్ధమైన ప్రకటనలు చేసినప్పుడు,

అతని సాక్ష్యాలపై పరోక్షంగా ఆధారపడటం సురక్షితం కాదు.

మరో మాటలో చెప్పాలంటే,

క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్లోని సెక్షన్

288

కిందటి సుకువచ్చిన సాక్ష్యాలను నిజమైనవి మరియు విశ్వసనీయమైనవిగా అంగీకరించాలని నిర్ణయం

చుకునే ముందు, ఇది నిజంగా నిజమేనని సంతృప్తి చెందాలి. ఆ తృప్తిని ఎలా చేరుకోవచ్చు?

చాలా సందర్భాలలో బాహ్య సాక్ష్యాలలో అటువంటి

(1) ఎ.ఐ.ఆర్ 1949 (పి.సి.) జీవితం 257.

594 సుప్రీంకోర్టు నివేదికలు [1964]

1963

శ్రావణం

ముత్యపూహల్కే

వర్సెస్

మహారాష్ట్ర రాష్ట్రం

డాన్ గుప్తాజె.

మద్దతు ఉంటేనే ఈ తృప్తి లభిస్తుంది, ఇది సాధారణంగా జరిగిన సంఘటన గురించి మాత్రమే కాకుండా,

నేరాలలో ఇరికించబడిన నందితులకు వ్యతిరేకంగా చెప్పేది కూడా నిజం అని సూచించడానికి తగిన సూచ

ననుఇస్తుంది. ఒకకేసుఉంటే- న్యాయస్థానాలముందువచ్చేకేసుల్లో,
పరిస్థితులలోఅంతులేనివైవిధ్యంఉంటే- సాక్ష్యాధారాల్లోనిఅంతర్గతబలహీనతనుదృష్టిలోఉంచుకుని,
వాస్తవాలన్యాయమూర్తివాస్తవాలనువెల్లడించేసందర్భంఎన్నటికీఉండదనిచెప్పలేం.

సాక్ష్యాధారాలునిజమని, వాటినిభద్రంగావిశ్వసించవచ్చనితృప్తిచెందాడు,
అలాచేయకుండాతనకర్తవ్యంలోన్యాయమూర్తివిఫలంఅవుతారు.

ప్రస్తుతపరిస్థితిఅలాంటిదేమీకాదు.

పార్వతీదేవికోర్టులోఇచ్చినవాంగ్మూలంలోఇంట్లోజరిగినసంఘటనలు, రేవణ్ణప్ప, మారుతి,
ఎల్లప్పఅనేముగ్గురుయువకులనునిందితులకుతనఇంటినుంచిబయటకుతీసుకువెళ్లడమేకాకుండా
, వారినిగ్రామపాఠశాలకుఎలాతీసుకువెళ్లారు,
ముగ్గురీ ఒకరితర్వాతఒకరుమారుతిఆలయానికిఎలాతీసుకెళ్లారువంటివిషయాలనుసవివరంగావి
వరించారు.

వారినివిడిచిపెట్టమనిఆమెచేసినవిజ్ఞప్తులుఎలాఫలించలేదుమరియుబాధితులపైదాడిచేసినతీరు.

హైకోర్టున్యాయమూర్తులుఈవర్ణనలోనిస్పష్టతకుముగ్గులై,

ఆమెచెప్పేదినిజమేననిఈఒక్కడినుండేతమనుతాముబప్పించుకున్నట్లుతెలుస్తోంది.

దురదృష్టవశాత్తూ, సాక్షిమరోకోర్టులోప్రమాణస్వీకారంపైపూర్తిగాభిన్నమైనప్రకటనచేసి,

ఆసంఘటననుచూడలేదనినిరాకరించడంవంటిముఖ్యమైనవాస్తవం,

విద్యావంతులైనన్యాయమూర్తులనుండిదానికితగినశ్రద్ధలభించలేదు. మళ్ళీ,

స్పష్టంగావర్ణించగలసామర్థ్యాన్నినిజంగాఆందోళనఅనితప్పుగాభావించకూడదు. ఎందుకంటే,

ఒకటితరచుగామరొకటిలేకుండాఉంటుంది.

కమిట్మెంట్కోర్టోపార్వతివాంగ్మూలాన్నినిశితంగాపరిశీలిస్తే,

కనీసంకొన్నిలక్షణాలుబహిర్గతమవుతాయి, వీటికిఎటువంటివివరణఅందుబాటులోలేదు.

ఆమెకథనంప్రకారంఎల్లప్పనుమొదటపాఠశాలనుంచిఆలయానికితీసుకెళ్లారని,

ఈదాడిలోపదమూడుమందిపాల్గొన్నారనితెలిపారు.

అదేనిజమైతేఆసమయంలోపాఠశాలలోఉన్నరేవణ్ణప్ప,

మారుతిదంపతులకుకాపలాగానిందితులుఎవరాలేరు. అయితేవారికిరక్షణగాఎవరుమిగిలారు?

దీనికిపార్వతివాంగ్మాలంనుంచినమాధానందోరకడంలేదు.

రేవణ్ణునువెంబడించినప్పుడుమారుతికాపలాగాఎవరుమిగిలిపోయారోఅదేమిస్థిరీకండి-

ఆమెచెప్పినప్రకారందాడిలోపాల్గొన్నపదమూడుమందిఉన్నారు.

ఈసంఘటనజరిగినప్పుడుఆమెఎక్కడనిలబడిందిలేదాకూర్చుందిఅనేవిషయాన్నికూడాఆమెఈ

వాంగ్మాలంలోస్పష్టంగాపేర్కొనకపోవడంగమనార్హం. శవాలుదొరికినప్రదేశం,

నిస్సందేహంగాఈముగ్గురుయువకులనుచంపినప్రదేశంగామగోడకువెలుపలఉంది.

ఈగోడకుఒకద్వారంఉంటుంది, దానిగుండాప్రాసిక్యాషన్కథనిజమైతే,

బాధితులనుబయటకుతీసుకువెళతారు. పార్వతినికూడాబయటకువెళ్లేందుకుఅనుమతించారా?

ఆమెకాకపోతే, ఈముగ్గురిపైజరిగినఅసలైనదాడినిఆమెగ్రామవైనగ్రామంనుంచిచూడగలదా?

ఈప్రశ్నలకుసమాధానంకోసంపార్వతివాంగ్మాలంలోవృథాగాచూస్తాం.

4 ఎస్.సి.ఆర్కుప్రీంకోర్టునివేదికలు595

1963

—

శ్రానప్ప

ముత్యప్పహల్కే

వరెస్

మహారాష్ట్రరాష్ట్రం

—

దాస్ గుప్తాజె.

మళ్ళీ ఆమెకథప్రకారం ఈదాడికిమూడుగోడ్లను ఉపయోగించారు.

అయితే ఘటనాస్థలంలో ఒకగోడ్లలిమాత్రమే లభ్యమైంది.

రెండుగోడ్లను తీసుకెళ్తే మూడోగోడ్లలిని ఎలా వదిలేశారు? ఈ ప్రశ్నకు మంచి సమాధానం ఉండవచ్చు.

కానీ రికార్డుల్లో ఉన్న సాక్ష్యాధారాలు ఏవీ లేవు.

పార్వతి సాక్ష్యాల స్వభావం ఇలా ఉండటం వల్ల,

ఇతర సాక్ష్యాల ద్వారా ధృవీకరించబడకపోతే నిందితులకు వ్యతిరేకంగా ఆమె సాక్ష్యాన్ని అంగీకరించడం సు

రక్షితం కాదని మా అభిప్రాయం. శ్రావణ విషయంలో,

అతని విజ్ఞప్తిని మేము ఇప్పుడు పరిశీలిస్తున్నాము, అటువంటి ధృవీకరణ లేదు.

అందువల్ల పార్వతి ఈ పిటిషనర్ కు వ్యతిరేకంగా చెప్పిన దిని జమని అంగీకరించడం సాధ్యం కాదు.

ధృవీకరణ లేకపోయినా ఆమె సాక్ష్యం ఆధారంగా వ్యవహరించడంలో హైకోర్టు తప్పు చేసిందని మా అభిప్రాయం.

అతనిపై ఉన్న కేసును నిరూపించడంలో ప్రాసిక్యూషన్ నిష్ఫలమైందని,

అతనిపై ఉన్న అభియోగాలనుంచి ఆయనను నిర్దోషిగా ప్రకటించాలని కోరారు.

మిగతా ఐదుగురి అప్పీళ్లు ఈకోర్టు ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా వచ్చినవే అయినా,

కోర్టులో పార్వతి వాంగ్మూలాన్ని ధృవీకరించాల్సిన అవసరం గురించి పైన చెప్పిన వివరాల విషయంలో నూన

మానంగా వర్తిస్తాయి. గురుపాదప్ప, గణపతిశ్యాంరాయ,

తిపనం వంటి సంఘటనలలో పార్వతి పాల్గొన్న కథకు సంబంధించి అటువంటి ధృవీకరణ లేదు.

మరో ఇద్దరు పిటిషనర్లు పరశప్ప,

అన్నారాయశివబాల విషయంలో ప్రాసిక్యూషన్ స్కాంతుతమే రకు ఆధారాలు ఇచ్చింది.

అంటే వారిని అరెస్టు చేసిన సమయంలో థీమాట్టుంచి స్వాధీనంచేసుకున్న చెప్పుల అరికాళ్లపై మానవర

క్షపుమరకలు కనిపించాయి. అయితే అంతకు ముందు జూన్ 12న పరశప్పనుంచి, జూన్

13న అన్నారాయశివబాలనుంచి ఈ చెప్పులను స్వాధీనంచేసుకోవడంతో ఈ ఆధారాల విలువ గణనీయం

గా తగ్గింది.

అందువల్ల రక్షపుమరకలు పడిన నేలపైన డిచినప్పుడు థెరప్పల్స్ అరికాళ్ల రక్షపుమరకలతో తడిసిపో

యాయని అనుకునే అవకాశం ఉంది.

అలాంటప్పుడువారిచెప్పులమీదఈరక్తపుమరకలుఉండటాన్నిపాఠ్యతీసాక్ష్యాలకుతగినసాక్ష్యంగాపరి
గణించడంసమంజసంకాదు. అందువల్లఈఐదుగురుపిటిషనర్లశిక్షకూడానిలబడదు.

అందుకనుగుణంగాఅప్పీళ్లనుఅనుమతించి,

వారికివిధించినశిక్ష,

శిక్షఉత్తర్వులనుకొట్టివేసినిర్దోషులుగావిడుదలచేయాలనిఆదేశిస్తున్నాం.

అప్పీళ్లకుఅనుమతి